

burde i hvert fald ikke kunne være ukendt stof for ret mange af de tilstedeværende partirepræsentanter.

Jeg vil også godt sige lidt om vores forventninger til landsstyret og landsstyrets repræsentativitet. Når landsstyret siger til de danske magtrepræsentanter, at sådan og sådan er situationen i Grønland nu, må vi vel gå ud fra, at det er clearet hjemadtil, sådan at også lokalbefolkningen i det nordligste Grønland føler sig dækket ind af det. Det skal ikke afholde Grønlandsudvalget fra under sin behandling af dette forslag også at høre på, hvad de grønlændere, som måtte have lyst til det, kan berette om deres ønsker. Det kan fremstilles skriftligt, og der er også mulighed for at komme i deputation i Grønlandsudvalget. Det skal man ikke afskære dem fra, men det må dog stadig væk foregå, synes jeg, sådan, at vi husker på, at de grønlandske forhold må først og fremmest landsstyret have styr på, og at repræsentativiteten, som jeg sagde det før, er i orden.

Lige to ord til slut om det fremadrettede, for der er jo mange, der, og med stor ret, har interesseret sig for de juridiske garantier, som bør gælde i et civiliseret samfund, og her inkluderer jeg naturligvis også Grønland. Grønland er dækket af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Jeg kan huske, at i 1988 var jeg på besøg i Grønland med Europarådets juridiske udvalg, som jeg var formand for. Det var en tilkendegivelse og en klar markering af, at Grønland og grønlændere naturligvis er dækket af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det fremadrettede må ligge i det arbejde, som Retsvæsenkommissionen arbejder på i øjeblikket. Jeg ser med stor forventning frem til, at man også, for så vidt angår Grønland, får etableret en juridisk struktur, der gør, at også vores medborgere i det nordligste får de retssikkerhedsgarantier, der skal gælde i fremtiden.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne indledningsvis gøre en enkelt bemærkning til den diskussion, der var mellem hr. Aage Brusgaard og hr. Keld Albrechtsen for et øjeblik siden: For Dansk Folkeparti er det i hvert fald afgørende, at fordi nogle trædes under fode, er det i hvert fald ikke et argument for, at andre også kan trædes under fode. Det burde give sig selv.

Jeg vil sige på Dansk Folkepartis vegne, at vi faktisk modsat andre er ret positive over for

mange af de intentioner, der ligger i det beslutningsforslag fra SF og Enhedslisten, som vi behandler her i dag. Et af problemerne, sådan som jeg forstår det, er, at forskere og andre ikke har fuld adgang til de sagsakter, som omhandler denne tvangsforflytning, og det betyder jo, at det er umuligt at trænge til bunds i, hvad der reelt skete, og få skrevet den rigtige historie.

Det, der er afgørende for os, er selvfølgelig, at der bliver mulighed for at foretage den korrekte historieskrivning, og derfor vil jeg her i dag, som vi også fremførte i forbindelse med den diskussion, der var i Folketinget om H.C. Hansen-brevet, sige, at vi mener, at Danmark meget kraftigt skal overveje, om man ikke kan åbne for de sagsakter. Det er klart, at der for Danmark er et hensyn at tage til specielt USA, som også på det tidspunkt var en allieret, men vi hørte faktisk i forbindelse med diskussionen om H.C. Hansen-brevet, at amerikanerne ikke havde noget imod, at Danmark åbnede sine sagsarkiver. Det er også et faktum, at der er skrivelser, notater og breve, som i USA er tilgængelige for offentligheden, men ikke er det i Danmark. Det forhold virker i sig selv forkert, og derfor mener vi rent faktisk, at vi fra dansk side skulle overveje, om det ikke er muligt at åbne arkiverne.

Om det så er DUPI, som er foreslået af forslagsstillerne, eller det er mere eksterne forskere, der skal stå for at grave til bunds og finde de reelle ting frem, er et andet spørgsmål. Forslagsstillerne foreslår som sagt, at det er Dansk Udenrigspolitisk Institut, som skal gennemføre en tilbundsående undersøgelse af omstændighederne. Vi ville ikke have noget imod, at det måske var mere eksterne forskere, der gjorde det, men det er et selvstændigt diskussionstema.

Konklusionen bliver altså, at Dansk Folkeparti har stor sympati for forslagens ønske om – og det mærker jeg er det mest centrale – at komme til bunds i spørgsmålet så hurtigt, som det overhovedet kan lade sig gøre.

Det andet, der rejses i beslutningsforslaget, er spørgsmålet om yderligere former for undskyldninger. Det er jo for nogles vedkommende – også her i Folketinget har vi set det – ret omkostningsfrit at sige undskyld, så det burde regeringen i hvert fald ikke have problemer med at gøre. Men også spørgsmålet om yderligere erstatning må efter vores opfattelse komme i halen af den tilbundsående undersøgelse, hvor man finder ud af, i hvilket omfang sådan en yderligere erstatning skal ydes.